

Патријарх српски Порфирије посетио Сремске Карловце

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије посетио је 16. септембра 2021. године Сремске Карловце. У пратњи Његове Светости били су Преосвећени Епископ ремезијански г. Стефан, викар Патријарха српског и протосинђел Данило (Гаврановић), директор Патријаршијске управне канцеларије.

На празник Светог Јоаникија, првог Патријарха српског, испред Патријаршијског двора у Сремским Карловцима Његову Светост су дочекали домаћин, Преосвећени Епископ сремски г. Василије; Преосвећени Епископ моравички г. Антоније, старешина Подворја Српске Православне Цркве у Москви; протојереј Јован Милановић, ректор Карловачке богословије Свети Арсеније Сремац; професори чувног училишта игуман бешеновски архимандрит Арсеније и протосинђел др Клеопа, настојатељ Световаведењског манастира; архијерејски намесници сремскокарловачки Слободан Вујасиновић и подунавски Гавро Милановић и свештенство Епархије сремске.

У Саборној цркви је затим служена свечана доксологија у част доласка Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија и његове прве посете Сремским Карловцима.

Уследио је парастос песнику Алексију Бранку Радичевићу чији су живот и стваралаштво дубоко везани за Карловце и оближње Стражилово где почива чувени српски романтичар. Остаће забележено да је први пут уопште један Патријарх српски служио парастос Бранку Радичевићу.

Његово Преосвештенство Епископ сремски г. Василије је поздравио Његову Светост патријарха, пожелео му добродошлицу и истакао: „Ово је историјски дан за Сремске Карловце и за Епархију сремску. Овде су столовали и митрополити и патријарси, носећи се са свим недаћама, да на најбољи начин изведу брод Српске Цркве ка тихом пристаништу“, подсетио је владика Василије на велика имена поглавара Српске Православне Цркве у историји. „Добро нам дошли, БВаша Светости! Нека је сретан и Богом благословен Ваш долазак“, поручио је епископ Василије.

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је истакао: „Велика је радост, али и својеврсно страхопоштовање у односу на Сремске Карловце, када се погледа прошлост овога места у којем се преплићу духовне и народне струје и сплићу у један и јединствени чвор и тежња за слободом, и тежња за миром и тежња за очувањем свога идентитета и потреба да се из корена свог идентитета ступи у пријатељске односе са другима и другачијима, било да су другачији по свом националном идентитету или да припадају неком другом духовном контексту. Поред тежње за економском изградњом, у Карловцима се напоредо, са духовном потребом, развијала и просвета. Осећам велики понос и свештени страх од одговорности због славе Карловаца. Примимо оно што су нам Карловци дали, а онда узрастајмо и чинимо то предање присутним и живим и у наше време“.

„Порука Карловачке Митрополије нама данас говори о томе колико је битан духовни идентитет једног народа, колико је битна Црква у једном народу. Црква Православна је баш у Карловачкој Митрополији показала снагу духа, снагу вере у Христа, показала да онда када се отуђимо од свог духовног предања, када изгубимо своју веру, ми онда постајемо само једна биолошка маса која бива подобна за сваку врсту обликовања у рукама других носилаца туђег идентитета“, поручио је патријарх Порфирије.

Након службе Патријарх и архијереји су прешли у просторије изнад Патријаршијске винарије које је Његова Светост освештао. Да подсетимо, блажене успомене Патријарх српски Иринеј је благословио уређење тих просторија намењених српским митрополитима и епископима и 11. августа 2020. године обишао радове који су данас приведени крају. Финаснијску

подршку за обнову Патријаршијског двора пружила је Покрајинска Влада Војводине.

Поздравно слово упутио је песник и књижевник Ненад Грујичић, директор манифестације Бранково коло и истакао вишедеценијску сарадњу у славу Божју у оквиру програма Хришћанске теме покренутог на 20. Бранковом колу 1991. године у Карловачкој гимназији, кда је на тему О покајању данас говорио Епископ сремски Василије, а две године касније заредом на теме О праштању и О греху Епископ бачки Иринеј.

„На Бранковом колу се затим појавио млади игуман манастира Ковиља, Порфирије, касније викарни Епископ јегарски, доносећи светлосну ауру разлике у односу на многе. Напросто, зрачио је Божјим миром и снагом духа који одушевљава и оплемењује. С почетка сâм, а потом са професором Владетом Јеротићем и Небојшом Дугалићем, епископ Порфирије је говорио о молитви, созерцању, зависти, гордости, среброљубљу, невиности, о мушком, о женском, о апсолутној љубави, о фарисејству, прељуби, о тиховању, туђиновању“, подсетио је песник Ненад Грујичић.

Уледило је обраћање Патријарха српског Порфирија који је на почетку подсетио на личност и дело Владете Јеротића, њихову духовну и животну везаност и, коначно, доласке и предавања на Бранковом колу током протеклих деценија.

„Потребно је да се сабирамо, напајамо новом енергијом, да се сабирајући у себи сабирамо и са самим Господом, Творцем, Поетом, Песником, говорећи српским језиком, а данас нас је песник Бранко Радичевић као магнет привукао“, истакао је патријарх Порфирије који је отворио и занимљиво питање на тему Бранка Радичевића као песника романтизма наглашавајући да он јесте то, али не само то, већ и песник-хришћанин који осећа и слави Творевину Божју као дело Песника – Створитеља.

„Мени се чини да постоји једна метафизичка носталгија, дубља романтика која је заправо један дубоки хришћански максимализам и реализам, али баш зато што је хришћански, јеванђелски, он надилази оквире стварности и у том смислу је виши ниво романтизма који није сусрет са лепотом или сусрет са целовитошћу, али остаје с ове стране лепоте и целовитости“, казао је Патријарх о стваралаштву Бранка Радичевића.

„На сваком кораку реч мир је реч која се чује. Најчешће под миром имамо на уму спољашње вредности те категорије, тако да данас говоримо о

политичком миру, о социјалном миру и, делимично дотичући појединца, говоримо о унутрашњем миру, када говоримо о психолошком миру... Мир је најједноставније говорећи одсуство конфликта, одсуство сукоба, одсуство ратова, где најчешће одсуством конфликта различити актери мира остају свако на својој позицији без било какве спољашње комуникације и друштвеног прожимања“, казао је патријарх Порфирије говорећи даље о социјалном и психолошком миру и задобијању унутрашњег мира са Господом, а тиме и мира са људима у окружењу.

„Посебно бих нагласио речи Светог Серафима Саровског: Стеци мир у себи па ће онда хиљаде људи око тебе и читава творевина са којом си у комуникацији наћи мир у теби“, казао је патријарх Порфирије и истакао значај јеванђељских порука и јеванђељског начина живота као својеврсног рецепта за постизање мира у себи, са другима, али и – у хармонизацији Неба и Земље кроз аспект постигнутог мира у људима.

Саборовању у Светониколајевској цркви присуствовали су председник Покрајинске Владе г. Игор Маровић са сарадницима, председник Матице српске др Драган Станић, игуман великореметски архимандрит Стефан, професори и ученици Карловачке богословије, пензионисани ректор протојереј-ставрофор Марко Шпановић, архијерејски намесници подунавски Гавра Милановић, сремскокарловачки Слободан Вујасиновић, земунски Страхиња Голијан, старопазовачки Зоран Јовић, пећиначки Бојан Мијановић, румски Сретен Лазаревић, као и гости света културе и науке из Сремских Карловаца и Новог Сада.
